

Aalto-yliopiston podcast.

(00:00:07 - 00:00:23) ERIK

Kans tänään aamulla, kun pyöräilin töihin ja pääsee tulemaan täällä Genevessä mahtipontisesti nimetyn Kansojen palatsin porteista sisään ja pyöräillä maiden lippukuja vierestä, niin tulee kyllä heti sellainen fiilis, että tässä on jotain isompaakin pointtia.

(00:00:27 - 00:01:10) MEERI

Tervetuloa kuuntelemaan WAT-uraporinoita. Tässä podcast-sarjassa tutkiskelen vieraideni kanssa, millaisille urille Aalto-yliopiston vesi- ja ympäristötekniikan maisteriohjelmasta, eli WAT-ohjelmasta, on viime vuosina ponnistettu.

Tämän kauden päätösjaksossa siirrytään hieman Suomen ulkopuolelle. Vieraanani on Erik Aarnos, joka jakaa kokemuksiaan alku-uransa varrelta sekä valintojaan, jotka ovat ehkä auttaneet kansainvälisen urahaaveen toteuttamisessa.

Moikka Erik, tervetuloa podcast-studioon näin etäyhteyden välityksellä.

(00:01:10 - 00:01:10) ERIK

Kiitos Meeri, ihanaa olla täällä.

(00:01:12 - 00:01:29) MEERI

Hyvä. Aloitetaan suoraan tästä, että sä siis asut tällä hetkellä Genevessä ja työskentelet siellä, niin kerropas nyt vielä tarkemmin, että mikä se sun työnantaja siellä on ja mikä se sun positio siellä organisaatiossa on.

(00:01:29 - 00:03:14) ERIK

Joo. Genevessä Sveitsissä ollaan. Olen YK:lla töissä, tarkemmin UNECE:lla, eli YK:n Euroopan talouskomissiolla. Ja sitten kun mennään vielä vähän syvemmälle, niin täällä on tällainen YKn rajavesistösopimus. Ja mä olen töissä täällä rajavesistösopimuksen sihteeristössä. Ja pesti, mikä mulla on, on tällainen Suomen ulkoministeriön rahoittama JPO, eli Junior Professional Officer, tai suomeksi apulaisasiantuntija, joka on tavallaan tällainen Suomen rahoittama mahdollisuus tuoda nuori asiantuntija YK-systeemiin sisään. Tämä ei ole pelkästään Suomen mahdollistama positio, vaan monet muutkin maat tekevät tätä.

Olen täällä nyt ollut kolme vuotta. Neljäs vuosi on käynnissä. Yleensä nämä JPO-pestit ovat parista vuodesta neljään. Toisen vuoden lopulla keskusteltiin täällä Suomen ja järjestön kanssa, että miltä jatko näyttää, ja saatiin sovittua kolmas ja neljäskin vuosi samalla. Ihan muutamalla sanalla haluan sanoa itse asiassa, että JPO-positio on ihan supersiisti tapa päästä YK-systeemiin sisään. Usein kun aloittaa uudessa paikassa, niin pitää stressata hirveästi sitä, että miten se jatko ja mitä tapahtuu. muutaman kuukauden jälkeen, mutta täällä on saanut olla nyt kolme vuotta aika rauhassa oman sopimuksen suhteen, niin se on kyllä, antaa turvallisuuden tunteen.

(00:03:14 - 00:03:31) MEERI

Vitsi, kuulostaa tosi kiinnostavalta. Saanko kysyä vähän tarkemmin vielä, että mitä tähän JPO:n työhön nyt sitten tarkemmin kuuluu, eli minkälaisia vastuualueita sinulla on tässä rajavesiyhteistyössä ja minkälaisista tehtävistä ihan työpäivät koostuvat?

(00:03:33 - 00:05:12) ERIK

Joo, todellakin. JPO-pestihän riippuu ihan siitä, että missä järjestössä ja missä tiimissä on töissä. Eli mun JPO-pesti ei tavallaan ole verrattavissa muihin JPO:hin ja mulla onkin tosi tarkkaan rajattu tematiikka. Mutta täällä rajavesisopimuksen sihteeristössä ei voi sanoa, että on yhtä selkeää työpäivää. Aika tällaista hurlumheitähän tää välillä on, ihan hirveästi töitä, ja pitää koko ajan adaptoitua siihen, että mitä uusi päivä tuo tullessaan.

Mutta isossa kuvassa meikäläinen on mukavasti päässyt hyödyntämään mun insinööritieteiden taustaa, eli mulla on aika tällainen tekninen työnkuva, kun sitten taas monella kollegalla on enemmän tällainen oikeustieteellinen työnkuva, niin kuin ehkä rajavesisopimuksesta tai rajavesistösovimuksesta voi arvella. Meillä on tiivistetysti seitsemän tällaista työosa-aluetta ja olen vastuussa yhdestä niistä, joka liittyy rajavesien monitorointiin, arviointiin ja sitten rajavesien välisen tiedon vaihtoon maiden välillä. Sen lisäksi mulla on vielä toinen tällainen alaosa-alue, joka sitten tässä liittyy tällaiseen vähän uudempaan konseptiin kuin pintavesien ja pohjavesien yhteishallinnointia. Tässä kohtaa on myös hyvä sanoa, että mä kehitän näitä suomennuksia tässä hatusta, että en tiedä onko tälle edes mitään vakiintunutta suomennusta.

(00:05:12 - 00:05:14) MEERI

Se kuulostaa tosi pätevältä.

(00:05:14 - 00:08:36) ERIK

Kiitos. Ja tää on vieläkin varmaan aika ympäröörä, mutta mutta jos vähän koittaa avata, mitä on tullut tehtyä esimerkiksi kolmen vuoden aikana, niin tähän monitorointiin ja arviointiin ja tiedonvaihtoon liittyen, niin olin työstämässä tällaista aika mittavaa julkaisua, missä kerättiin siis ympäri maailmaa maiden ja organisaatioiden kokemuksia siitä, että miten tämä tiedonvaihto oikeasti toimii. Ja mä olin siis ihan vastuussa siitä, että lähestyin näitä järjestöjä ja maita ja henkilöitä ja koitin saada sieltä järkeviä kuvauksia kasaan. Tällainen julkaisutyö on yksi. Vähän samanlaista teen tällä hetkellä tähän pintavesi-pohjavesiasiaan liittyen. Ehkä siitä saa toisen hyvän esimerkin, että kun sen tematiikka on meillekin sen verran uusi, niin tiedotetaan, että minä tai me ei voida tehdä sitä yksin, niin olen ollut vastuussa tällaisen asiantuntijaryhmän kokoamisesta eli ollaan kerätty yhteen ihmisiä, jotka me uskotaan, että tietää asiasta enemmän, että voidaan keskustella yhdessä ja kehittää järkevää tekstiä.

Yksi toinen osa-alue on erilaisten tapahtumien järjestäminen eli olen ollut itse vastuussa globaalien tai kansainvälisen työpajan järjestämisestä juuri tästä pintavesi-pohjavesiyhteishallinnoinnista. Se oli 2023. Se oli hauskana anekdoottina muutaman kuukauden varoituksella ilman, että tiesin itse hirveästi siitä tematiikasta. Siinä pääsin aika nopeasti oppimaan. Käytännössä isojen tapahtumien järjestämistä ja

tällaisella YK-mandaatilla, eli kutsutaan maiden edustajia. keskustelemaan ja puhutaan tällaisista intergovernmental meetings, eli jo maiden välisiä tapahtumia ja keskustelumahdollisuuksia.

Musta tuntuu, että vaikea tiivistää millään tasolla, mutta siis tosi paljon on myös erilaisia työmatkoja liittyen eri työtehtäviin. Eli näihin mun temaattisiin työtehtäviin liittyen on paljon asiaa. Pari viikkoa sitten olin just Etelä-Afrikassa ja toukokuussa kävin sekä Balkanilla että Etiopiassa. Mutta siihen yhdistyy vielä tällainen... aspekti, että tämä meidän rajavesisopimus on alun perin ollut alueellinen sopimus, eli tavallaan laajemman Euroopan alueen sopimus, joka 2016 päätettiin avata globaalisti. Tarkoittaa sitä, että mikä tahansa maa ympäri maailmaa voi liittyä. Se tarkoittaa sitä, että minäkin olen ollut mukana levittämässä tietoa meidän työstä ja sopimuksesta itsessään. Käytännössä aina kun mennään työmatkalle, minne tahansa mennäänkään, niin se on myös tällainen mahdollisuus kertoa, että mikä me oikein ollaan ja mitä me tehdään.

(00:08:36 - 00:08:57) MEERI

Vitsit kuulostaa kyllä todella monipuoliselta työltä, sosiaalista ja matkustamista ja tapahtumia ja monitorointia ja sitten vielä insinöörityötä. Onko toi ihan hirveän kiireistä vai onko sun työssä myös joustoa? Mä ymmärsin, että sä oot myös perheellinen mies nykyisin.

(00:08:59 - 00:10:11) ERIK

Joo, meillä on, tämä on hyvä hetki nauhoittaa tätä podcastia, kun kotona on kaksi alle kaksivuotiaista, vielä pari kuukautta voi näin sanoa, niin se antaa ihan hyvän lisämausteen tähän arkeen. On kovin kiireistä ja meillä siis on loppupeleissä aika pieni tiimi, ottaen huomioon, että kuinka paljon me tehdään ja miten globaalisti me tehdään asioita. Että jos mä katson vaikka meidän, niin kuin toimistoa, niin meillä on joka viikko varmaan kolmas osa porukastaan jossain päin maailmaa, niin se hetki, että me oltaisiin kaikki paikallaan, on aika harvinaista. Työtä riittää ihan niin paljon kuin jaksaa tehdä. Mä muistan, kun mä tulin tänne silloin, kun ei ollut vielä perhettä, niin silloin työpäivät kyllä veny aika pitkälle, mutta on ollut mukavaa, kun on aika äärimmäisen hyvä syy mennä kotiin ajoissa, niin Saa jotenkin vähän strukturoitua päiviä, mutta käytännössä se tarkoittaa sitä, että joka aamu alkaa sellaisella 15 minuutin pohdinnalla, että mikä on tänään oikeasti kaikista tärkeintä. Kaikkea ei ehdi tekemään.

(00:10:12 - 00:10:34) MEERI

Kuulostaa sinänsä relevantilta, että ihan kaikille ei varmaan haittaisi, jos kriittisesti tarkastelisi vähän sitä työskentelytapaa. Kiva kuulla, että se onnistuu. Eikö se ole niin, että sä vielä oot päivän viikossa nyt lasten kanssa, että sekin on mahdollista, vaikka on tällainen kansainvälinen positio ja paljon työtä?

(00:10:34 - 00:11:25) ERIK

Kyllä, siitä pitää kyllä kiittää meidän tiimiä tosi paljon. Tämä nyt on ehkä vähän spekulatio, mutta minusta tuntuu, että minä tulin siltä tavalla oikeaan aikaan, että meillä oli muutama muukin tiimin jäsen saanut lapsia tässä viime vuosien aikana, niin sitten oli ehkä olemassa tällainen ajatus, että miten asioita voi hoitaa ja miten tämän tilanteen voi järjestää. Oli hyviä esimerkkejä, oli hyviä malleja ja minä päädyin

tosiaan just tähän, että otin siinä vähän ennen lasten syntymää, niin Lomaan ja sitten siitä kuukauden kaksi heti perään ja sen jälkeen on pystynyt ottamaan päivän viikossa. Antaa kyllä aika hyvän breikin aika kiireiselle ja välillä hyvinkin stressaavalle työlle katsella, kun pikkukaverit mietiskelee maailmaa.

(00:11:26 - 00:11:52) MEERI

Kyllä, vitsit.. tästä voitaisiin keskustella seuraava tunti, mutta palataan kuitenkin tähän sun työhön. Mietin, että siinä on niin paljon kaikenlaista, mitä sä teet, niin miten sä koet, että siinä sun työssä on ehkä semmoista parasta tai mikä motivoi sua, että vau, että tää on ihan mahtavaa päästä tällaista tekemään ja onko siinä sitten toisaalta myös sellaista, minkä sä koet aika haastavaksi puoleksi?

(00:11:55 - 00:13:44) ERIK

Motivoi, toi on tosi hyvä kysymys, mikä motivoi, koska olen tässä miettinyt kaiken keskelle, varsinkin viimeisen muutaman viikon aikana, että tavallaan kaikki, mitä on tällä hetkellä pöydällä, niin inspiroi aika paljon. Ja se ongelma tulee just siitä, että ei vaan riitä aikaa tekemään kaikkea. Ja sitten kun haluaisi tavallaan tehdä kaiken mahdollisimman hyvin tietysti, niin sitten pitäisi myös laittaa enemmän aikaa. Paljon tuota pitää priorisoida, mutta erityisesti ehkä tänä vuonna ja vielä viimeisen puolen vuoden aikana olen päässyt mukaan muutamaan teknisempään projektiin. Olen päässyt oikeasti hyödyntämään sitä, mitä olen opiskeluaikanakin tehnyt ja työuralla aikaisemmin.

Olen nyt esimerkkinä tutkimassa Albanian ja Montenegron välistä rajavesistä. ja arvioimassa, että millaista monitointikalustoa ja kapasiteettia siellä on. Ja sitten tällaisen mukavan kansainvälisen pienen tiimin kanssa kehitetään suunnitelmaa, että miten asiat voisi tehdä paremmin ja miten tämä kaikki voisi syöttää siihen, että näiden kahden maailman, kahden maailman, kahden maan yhteistyö olisi sujuvampaa ja että tulisi paremmin toimeen. Ollaan ihan siis käyty siellä kentällä, käyty täällä joella ja Valuma-alueella tutkimassa, että mikä tilanne ja nähnyt sen käytännön tilanteen. Ja sitten nyt pääsee jotenkin viemään sitä isommalle ylätasolle. Kuka tietää, mihin tämä kaikki johtaa, mutta jotenkin on ihanan kattava kuvaus siitä, että mitä voi tehdä ja mitä hyötyä on myös tästä teknisestä taustasta.

(00:13:45 - 00:13:54) MEERI

Siis aika konkreettista tuollaista vesidiplomatiatyötä ihan siellä paikan päällä ja sitten oikeasti siellä, missä isoja päätöksiä tehdään.

(00:13:54 - 00:14:08) ERIK

Kyllä, ja mä oon tosi iloinen, että mä voin tuoda ainakin yhden konkreettisen esimerkin myös, tai vähän konkreettisemmän esimerkin siitä, mitä tekee, koska musta tuntuu, että tosi helposti tää voi jäädä, kuulostaa vähän ympäripyöreiltä, mutta tässä nyt ainakin yksin.

(00:14:09 - 00:14:26) MEERI

Ihanaa ja ihanaa jotenkin tässä maailman ajassa, missä on vähän tällamoista geopoliittista kysymysmerkkiä, niin se, että tuommoiset prosessit on

kuitenkin käynnissä ja elossa. Että niinku tällöistä toivosanomaakin on, että asiat etenee ja niiden eteen tehdään töitä.

(00:14:26 - 00:15:48) ERIK

Kyllä, ja tää on siis paljon asioita, mitä mä haluaisin sanoa, ja niin kuin mä sanoin, niin Moni asia inspiroi, mutta tämä on ehkä se toinen. Sitten taas äsken oltiin siellä kentällä ja nyt jos mennään taas ylätasolle, niin tässä kyllä kuulee aika huolestuttavaa uutista maailmalta ja YK:takin järjestönä on tosi helppo kyseenalaistaa ja se on ihan ymmärrettävää, että sitä kyseenalaistetaan, mutta sitten taas tavallaan on tosi hienoa olla niin kuin systeemin sisällä ja nähdä, miten asiat toimii, ymmärtää realiteetteja, ymmärtää, että miksi asiat toimii tai ei toimi sillä tavalla, kun ne on.

Ja itsestä on kyllä tullut enemmänkin YK-fani täällä systeemissä sisällä olleena ja on jotenkin ekstra inspiroivaa vielä itse tehdä töitä multilateralismin ja kansainvälisen yhteistyön eteen. Se on sellainen pieni lisä. Ja ehkä siihen liittyy myös tänään aamulla, kun pyöräilin töihin ja pääsee tulemaan täällä Genevessä mahtipontisesti nimetyn Kansojen palatsin porteista sisään ja pyöräillä maiden lippukuja vierestä. Tulee kyllä heti sellainen fiilis, että on tässä ehkä jotain isompaakin pointtia.

(00:15:49 - 00:16:14) MEERI

Aika mahtavaa. Mä peruuttelen vähän. Sä oot ollut tässä tehtävässä nyt kolme vuotta, mutta sä valmistuit jo jotain 2018. Sä olit siinä ekassa meidän maisteriohjelman erässä, joka pääsi kokeilemaan sitä täysin uudistettua maisteriohjelmää.

(00:16:14 - 00:16:20) ERIK

Joo. Mä olin... Kyllä, itse asiassa jo. Olin ensimmäisessä WAT-erässä ja valmistuin 2019.

(00:16:22 - 00:16:50) MEERI

Aivan, joo. Näin se oli. Niin, eli siis tästä voidaan päätellä, että sä oot siis suoraan hypännyt tänne JPO-positioon, eli siinä on ollut muutama vuosi kaikenlaista muuta. Ja jos mä muistan oikein, niin sä oot ainakin ollut Ruotsissa ja sä oot ollut Nepalissa. Niin mitenäs nämä muutamat vuodet ennen tätä JPO-positiota nyt sitten lyhykäisyydessään kulki?

(00:16:50 - 00:20:01) ERIK

Joo. Alusta asti oli hyvin selkeää minulle, että haluaisin tehdä kansainvälistä työtä jo oikeastaan ennen kuin tiesin, mitä tematiikkaa haluan tehdä. Se on ohjannut siis uravalintoja tosi paljon ja aikanaan päädyin tekemään lopputyöni vesidiplomatiasta, joka sitten taas johti siihen, että pääsin esittelemään tätä lopputyötä Ruotsiin Tukholman vesiviikoille just silloin 2019 syksyllä. Siellä päädyin ympyräsilmaisena opiskelijana vielä ihmettelemään kaikkia mahdollisuuksia, mitä oli tarjolla ja päädyin juttelemaan Global Water Partnershipin rajavesiyhdyshenkilön kanssa. Siinä jotenkin äärimmäisen hienosti mun ja heidän tarpeet kohtasivat. Mä olin siis vastavalmistunut ja olin pyöritelnyt vesidiplomatiaa. Sitten olin vielä harrastuksenomaisesti aiemmassa elämässä editoinut videoita. Samaan aikaan heillä oli tarve

tehdä tällainen Massive Open Online Course, tällainen verkkokurssi liittyen just rajavesiyhteistyöhön. Ja siihen tarvittiin joku... joka ymmärtäisi rajavesiasioita ja osaisi editoida videoita. Sitä kautta pääsin ensin harjoitteluun palkattomaan sellaiseen. Myöhemmin sain siitä vielä konsulttipestin itselleni. Tämä oli siis Ruotsissa.

Ruotsissa tuli vietettyä puoli vuotta vähän päälle. Siellä ollessa minulle tuli hyvin selkeäksi, että muistan, kun mä istuskelin siellä toimistolla ja pyörittelin näitä kaikkia asioita ja puhuin rajavesiyhteistyöstä ja ilmastonmuutoksesta ja tosi tällaisista kattavista isoista konsepteista, niin tuli sellainen fiilis, että jos mä oikeasti haluan tälle uralle ja jos mä haluan puhua näistä asioista, niin mun on pakko saada jonkin sortin ymmärrys siitä, että mitä oikeasti maailmassa tapahtuu ja mitä kentällä tapahtuu.

Niin sitä kautta päädyin pohdiskelemaan uravalintoja oikein huolella ja päädyin hakemaan tällaiseen kehitysyhteistyöhankkeeseen Nepalin kaukolänteen paikkaa, jonka sitten sain. Ja sinne mun piti lähteä 2020 maaliskuussa, mutta kuten ehkä nyt hälytyskello... Päivämäärä kuulostaa, joo. Sitten iski korona ja lähtö viivästy. Aloitin toki siinä tekemään töitä jo... Vaikka olin vielä Suomessa ja tein itse asiassa niitä töitä Ruotsiin vielä vähän pidempään. Mutta sitten kun ikkuna aukesi ja tuli mahdollisuus, niin tammikuussa 2021 pääsin Nepaliin ja vietin siellä kaksi vuotta.

(00:20:01 - 00:20:09) MEERI

Okei. Eli kannatti siis avata suu siellä vastavalmistuneena pyöreäsilmaisena.

(00:20:09 - 00:20:11) ERIK

Kyllä. Pelottavaa oli, mutta kannatti.

(00:20:12 - 00:20:20) MEERI

Joo. No miten sit sait sä sieltä Nepalista sitä, mitä lähit hakemaan tämmöstä käytännön touchia?

(00:20:20 - 00:21:28) ERIK

Joo, se oli ehkä tavallaan ensimmäinen uran jotenkin unelmien täyttymys, joka eikä oikeastaan pelkästään ura, mutta myös henkilökohtaisen elämän. Nyt tosiaan ollut pitkään jo tiedossa, että kansainvälinen ura kiinnostaa ja on tullut maailmalla reissattua vuosikausia ja vuosikymmeniä, niin muistan joskus olleeni Myanmarissa liftaamassa ja mietiskelleeni siellä, että tämä on ihan supersiistiä, mutta haluaisi joskus oikeasti pysähtyä paikalleen sellaisessa paikassa, jotta ymmärtäisi, että mitkä ne realiteetit on ja millaista elämää ihmiset oikeasti elää. On helppo lukea aina kaikennäköisiä kuvauksia ja tarinoita. Voi saada hyvin tietynlaisen kuvan, mutta haluaisin itse ymmärtää. Tämä Nepal antoi siihen kyllä täydellisen mahdollisuuden ja täydelliset puitteet. Muistan, että menin sinne ja ehdin olla siellä puoli vuotta. Jossain vaiheessa vain iski tajuntaa, että tämä on nyt sitä, mitä lähdettiin hakemaan.

(00:21:32 - 00:21:36) MEERI

Mitä sä käytännössä teit siellä? Mitä sun työnkuvaa kuului?

(00:21:36 - 00:24:11) ERIK

Pitää siitäkin vähän kertoa. Siellä oli tällainen vesihuolto- ja sanitaatiohanke. Pitkään ollut Nepalin kaukalänessä keskittynyt vaikeasti saavutettaviin alueisiin. Oltiin hyvin kaukana kaikesta ja hyvin kaukana muusta infrasta. Ja siellä käytännössä aloitettiin siitä, että arvioitiin, että millaiset tarpeet on, keskusteltiin kyläläisten kanssa siitä, että mikä on heidän vesihuoltotilanne ja siitä sitten alettiin kehittämään. Yleensä aika perussetti oli se, että löydettiin joku hyvä lähde, kehitettiin sinne kapasiteettia ja johdettiin putkilla hyvin yksinkertaisilla systeemeillä siis vettä kyliin niin, että ihmiset saivat omiin koteihinsa oman vesihanan, mikä oli kuulostaa ehkä pieneltä, mutta oli hyvin merkittävää niissä tilanteissa.

Ja sitten kun tätä vesihuoltoa saatiin kehitettyä, niin sitten siihen ympärille rakentui myös toki tällaista tavallaan sanitaatiokoulutusta, että miten pidetään perushygieniasta huolta ja sitten vielä laajemmin tällaista elinkeinomahdollisuuksia, että sitten kun oli oikeasti järkevät vesivarat lähellä, niin sitten pystyttiin alkaa maataloutta kehittää hyvin pienesti ensin ja sitten vähän isommin myöhemmin.

Ja ehkä kontekstista olisi pitänyt heti alkuun sanoa, että nämä paikat, mihin me siis mentiin, oli tosiaan sellaisia, että siellä erityisesti naiset ja lapset käytti tunteja tai valtaosan päivästä usein veden hakemiseen. Se, että saatiin se vesi sinne kyliin, oli ihan käsittämättömän iso asia. Siellä pääsi kyllä iso mieskin herkistelemään välillä, kun näki sitä vaikutusta.

Ja vielä ehkä siitä omasta työstä, toi nyt kuulostaa toki aika ruusuiselta, että siellä vaan mentiin ja tehtiin, niin mä en ollut siis siellä mitään putkia kaivamassa tai mitään rakentamassa, että se oma työ oli hyvin paljon tällaista projektinhallintaa ja siinä Taas kun oli verottaen aika pieni tiimi, tai ainakin kansainvälisesti pieni tiimi, niin pääsi tekemään vähän kaikkea. Oli työsuunnitelmien laatimista, budjetointia, raportointia, kommunikointia, sosiaalista mediaa, siis ihan laidasta laitaa.

(00:24:13 - 00:24:56) MEERI

Tosi konkreettista kyllä miettiä sitä ympäristöä, mutta toisaalta sitten kun sä sanotit, että mitä sä teet, niin tavallaan kun mä oon näitä podcast-keskusteluja käynyt, niin tosi moni meiltä valmistunut kuvailee hyvin samantyyppisiä työtehtäviä. Jotenkin on mahtavaa, että miten se soveltamisala on niin superlaaja.

ERIK
Kyllä.

MEERI
Okei, no miten sitten tapahtui tämä Nepalista Geneveen siirtymä? Menikö se jotenkin silleen smoothisti sattumalta niin kuin sun ura siihen saakka, että sä sopivasti availit suuta vai tuliko jotain auki vai miten se meni?

(00:24:56 - 00:28:36) ERIK

Joo, se on aina hauska katsoa niin kuin miettiä menneisyyttä, että miten asiat meni ja se tavallaan jotenkin tuntuu tosi selkeältä, mutta Se ei todellakaan ollut samalla tavalla selkeitä siinä hetkessä. Ettämä olin siellä Nepalissa siis tonne tota, mulla oli sopimus syksyyn 2022 asti. Niin sit mä rupesin siinä 22 keväällä vähän, tai no heti alkuvuodesta miettimään, että mitä sitten seuraavaksi tapahtuu. Mut siinä vaiheessa oli rehellisesti aika tota siinä projektissa kiinni ja tota oli ehkä suunnitelmassa ottaa joku pieni pätkä vähän rauhassa, sitten kun työt loppuu, mutta maailma ei sitä tahtonut, tai ehkä mä en sitä oikeasti tahtonut, koska sitten helmikuussa avautui tämä JPO-pesti hakuun.

Ja mä muistan, kun mä olin siellä Nepalissa ja hyvin kiinni siinä maailmassa, ja sitten tuli tämä, ja tämä niin kuin... sopi täydellisesti mun aikaisempiin opintoihin ja aikaisempaan suuntaukseen. Katoisin sitä, mitä haettiin, niin tuntui siltä, että se on paljon itselle tehty. Samalla oli just sellainen fiilis, että olen ollut nyt pari vuotta täällä, aika kaukana kaikesta, ja seuraavaksi pitäisi taas lähteä toiseen paikkaan pois kotoa. Erityisesti ehkä puolison, eli silloisen tyttöystävän suhteen, oli sellainen fiilis, että hänen kanssaan nyt ainakin pitää keskustella tosi tarkkaan. Ja mun ehkä lähtökohtainen ajatus oli, että ei välttämättä riitä fiilis lähteä nyt uudestaan. Mutta sitten kävi niinkin iloisesti, että hän oli tulossa asumaan mun kanssa sinne Nepaliin puoleksi vuodeksi siinä vaiheessa. Ja vielä ennen kuin tämä hakemusikkuna sulkeutui, niin hän tuli paikalle ja totesit vaan suoraan, että tämä on sinulle tehty, että sinun pitää tuonne hakea todellakin. Se oli se, mitä tarvittiin. Olen kyllä monesta asiasta hänelle itse asiassa kiitollinen, mutta hyvin konkreettisesti erityisesti tämä, että olen päätenyt tänne, niin sanon, että hänellä oli paljon tekemistä sen suhteen.

Sitten tuli vielä tällainen perfect storm, eli minun piti saada se hakemus kasaan. Ja sitten samaan aikaan, koska mä en ollut varma siitä, että seuraavaksi tapahtuu, niin mä olin mun ystäväni ja siellä Nepalissa samassa hankkeessa työskennellen Haapalan Juhon, myös tuttuja alumeja, terveisiä vaan. Niin hänen kanssaan oltiin rakennettu tällaista Water Finns:lle, eli suomalaisille tällaiselle kansalaisjärjestölle hanketta. Niin siitä piti saada paperit kasaan ja sitten oli vielä toki tämä ihan oma työ siellä Nepalissa, mitä piti edistää. Niin aivan. Niin mä muistan, että kaikki deadlineet tuli jotenkin päällekkäin ja ajeltiin siellä Nepalin järjestöjän upeilla, mutta haastavilla vuoristoteille ja koitettiin näpytellä siellä tietokoneella hakemuksia kasaan, niin välillä piti ottaa, pyytää kysymyksiä. Kuskia pysäyttää hetkeksi, että saa ottaa happeen. Mutta jotenkin kaikki meni nappiin. Sekä se Water Finns-hanke meni läpi, että JPO-pesti saatiin klaarattua. Siinä toki oli vielä vähän isompi prosessi sen hakemuksen jälkeen myös. Niin paljon hankekin tuli ihan hyvällä tavalla maaliin.

(00:28:36 - 00:28:41) MEERI

No niin, aikamoisia aikoja.

(00:28:41 - 00:28:41) SPEAKER_UNKNOWN

Joo.

(00:28:42 - 00:29:22) MEERI

Sä oot nyt sanonut jo parinkin kertaa, että sä oot jotenkin tiennyt, että sä haluat kansainväliselle uralle. Eli sä oot siis ollut oikeastaan valmistumisen jälkeen pelkästään Suomen ulkopuolella töissä. Onko tämä ollut, no tässä on jo vähän tullut ilmi, että ei ole ehkä ihan ollut suunnitelmallista, mutta kuitenkin se näyttäytyy siltä, että sulla on ollut vakaa tahto tehdä kv-työtä. ja sitten asiat on jotenkin sumpliintunut, niin kuinka suunnitelmallista tämä sun urapolku nyt lopulta, miten sä koet, että se sulla on mennyt?

(00:29:23 - 00:29:27) ERIK

Joo, helppo rakentaa suunnitelmallinen kuva jälkikäteen.

(00:29:28 - 00:29:28) MEERI

Aivan.

(00:29:28 - 00:31:28) ERIK

Joo, niin kuin mä sanoin jo jossain vaiheessa, niin aina on tiennyt, että haluaa kansainvälisiin töihin ja se perustuu moneen asiaan, että ihan niin kuin Lapsesta lähtien meillä perhe on viettänyt aika matkustavaa elämää. Ollaan asuttu Australiassa, kun olen ollut pieni, ja Itävallassa, kun olin teini. Luulen, että tällaisina oikeina hetkinä oikeat kokemukset ovat vaikuttaneet tosi paljon siihen, mitä on halunnut. Tosiaan en... ollut ihan edes selvillä, mitä haluan opiskella, mutta tiesin jo, että haluan kansainväliselle uralle ja se johti sitten siihen, että kävin muun muassa kaksi kertaa vaihdossa, Singaporessa 2015 ja Panamassa 2018, niin se on ehkä ihan oikeastikin voi sanoa, että ollut aika suunnitelmallista, että tiesi, että haluaa vaihtaa opiskeluun, tietää, että se on tavallaan portti kansainvälisiin työtehtäviin tai voi olla, jos se niin itse haluaa, mutta Sen jälkeen siis onhan se ollut paljolti sitä, että olen itse hakeutunut niihin mahdollisuuksiin.

Se diplomityöaihe, mikä tuli valittua vesidiplomatiaan liittyen, niin se jo lähtökohtaisesti oli aika kansainvälinen ja sitä sitten pääsi siellä Ruotsissa esittelemään ja sellaiselle yleisölle, joka jo sitten tavallaan johdatti tiettyyn tähän kansainväliseen suuntaan. En ole kyllä missään vaiheessa katsonut taaksepäin sitä, että nyt on tosi onnellinen olo, että on päässyt tähän pisteeseen ja pystyy jo sanomaan, että on rakentanut jollain tavalla kansainvälisen uran. Se oli tavoite ja se on jollain tavalla täytetty. En usko, että jatkossakaan tullaan jollain tasolla kansainvälistä työtä tekemään toivottavasti koko loppuelämä.

(00:31:30 - 00:31:56) MEERI

Mä vähän tartun tuohon, sä oot myös pari kertaa nyt jo sanonut, että sä et oikein aluksi edes tiennyt, että mitä sä tavallaan haluat ruveta tekemään tai edes opiskelemaan, mutta kansainvälistä joo, niin peruutetaan nyt sitten sinne, että miten sä olet päätenyt vesi- ja ympäristötekniikan alalle, koska eikö sä hakenut ihan alun perin kandiopintoihin johonkin aivan muualle, oliko näin?

(00:31:56 - 00:34:29) ERIK

Se on just näin. Tosi mielellään avaan tästä aikakaudesta. Se kertoo vähän myös siitä, miten epäselvää asiat oli. Nyt kun miettii, niin asiat tuntuu paljon selkeämmiltä, mutta oli tosi epävarmaa. Opintoajat ylipäättään puolet ajasta meni siihen, että piti miettiä, mitä haluaa tehdä. Eli lukion jälkeen, kun piti piti opiskelupaikkaa hakea, niin hain muutamaan paikkaa, niin pääsinkin muutamaan paikkaan, mistä sitten piti sumplia, että minkä niistä valitsee, mutta ehkä siinä oli isoimpana myös se, että se mihin mä pääsääntöisesti tai pääasiallisesti hain, eli arkkitehtuuriin, niin sinne mä en päässyt sisään, mutta pääsin sitten rakennus- ja ympäristötekniikkaan Aaltoon, ja se valinta silloin rakentui oikeastaan siihen, että se tuntui lähimpänä olevan lähimpänä sitä arkkitehtuuria, mitä olen miettinyt.

Mutta hyvin nopeasti tavallaan kiinnostukset sitten alkoi suuntautumaan. Ja aika nopsaan tuli se fiilis, että arkkitehtuuri nyt ei ehkä erityisesti kiinnostakaan. Kandivaiheessa, no sehän on aika sellaista, ympäripyöreitä vielä perusopinnot, niin siellä hoiteli niitä kursseja, mutta sitten kun piti valita pääainetta, niin oli hyvin jotenkin siinä vaiheessa jo hyvin selkeää, että niistä vaihtoehtoista vesi- ja ympäristötekniikka oli kaikista kiinnostavin. Ja se, mitä siinä sitten kävi, oli se, että piti päästä sinne vaihtoon ja totta kai vaihdossa piti tehdä jotain pääaineeseen liittyviä kursseja myös. Niin mä päädyin hakemaan sinne Singaporeen. Ja siellä sitten tosi hyvässä yliopistossa, tavallaan jotenkin onnekasta, että pääsin sinne uudessa hyvässä yliopistossa, niin pääsin tekemään todella mielenkiintoisia kursseja. Siellä mä pystyin sitten tavallaan tällaisella vaihdon vapaudella valitsemaan tällaista ilmastomuutosteemaa ja globaaleja ongelmia, tällaista enemmän politiikkaa tai yhteiskuntatieteitä, mutta jotka kuitenkin jollain tavalla liittyy myös vesialaan, niin siellä jotenkin kristallisoitu se, että vesialalla on tosi mielenkiintoisia kansainvälisiä vivahteita, mitä voisi itse alkaa työstää.

(00:34:29 - 00:34:38) MEERI

Vau, tosi jotenkin kiva kuulla tälleen jälkeinpäin, että mistä sä oot meille silloin aikanaan tupsahtanut.

(00:34:38 - 00:34:38) ERIK

Kyllä.

(00:34:38 - 00:34:53) MEERI

Miten sitten siinä meidän ohjelmassa, kun sä kuitenkin tiesit, että sä haluat sinne kv-hommiin, niin mitä sä koet, että siellä meidän maisteriohjelmassa oli sellaista, mikä tuki tätä, että mitä sä siellä luit?

(00:34:53 - 00:36:54) ERIK

Joo, mä arvostan ihan valtavasti itse asiassa WATia ja siitäkin voi just taustoittaa sen, että mä tulin suoraan melkein sieltä vaihdosta aloittamaan tätä maisteriohjelmaa. Ja se tuntui heti alkuun jotenkin omalta tämä ajatus, mikä käsittääkseni vieläkin on WAT:ssa, että saa rakentaa sitä opintopolkuaan aika vapaasti ja itsenäisesti. Totta kai

siellä on ne muutamat kurssit, mitkä pitää tehdä ja tietty ymmärrys, mikä pitää saavuttaa, mutta sitten sai valita sitä omaa suuntaansa.

Ja mulle löytyi sieltä heti tosi selkeästi oikeastaan kaksi kiinnostuksen kohdetta, eli toinen oli Kestävä kehityssuunta ja ehkä kehitysyhteistyösuuntakin tavallaan, eli oli tämä Sustainable Global Technologies -studiokurssi, mitä valtavalla lämmöllä muistelen vieläkin, että pääsi kehitysyhteistyöhankkeeseen jo tosiaikaisessa vaiheessa ja opiskelijana mukaan ja tuntui siltä, että pääsin tekemään jotain jopa suht relevanttia siihen työhön liittyen. Me oltiin siis, mun ryhmä oli Tansaniassa tällaisessa kuivakäymälähankkeessa mukana, niin jotenkin pääsin käsittelemään valtavan suurentuntuisia haasteita mutta myös ratkaisuja ja sitten, että mitä me voidaan tehdä ja millä tavalla me voidaan vaikuttaa. Niin ihan siis superhieno kokemus. Ja tähän Nepaliinkin liittyen, niin uskon, että se auttoi ihan valtavasti siihen työhön, mitä siellä teki. Ja sitten se toinen puoli, mikä kiinnosti toki WATissa valtavasti, oli tämä water governance, joka tavallaan, johti sit rajavesiyhteistyöhön ja vesidiplomatiaan itsellä.

(00:36:54 - 00:37:25) MEERI

Minulla tulee ainakin kaikesta, mitä olet tehnyt ja kertonut, että olet kuitenkin verrattain lyhyessä ajassa kerännyt hirveän määrän osaamista ja olet oikeasti aikamoinen asiantuntija jo. Miltä se susta tuntuu itsestä? Ja myös tätä, kun miettii sun matkaa, niin tuntuuko susta, että sä oot osaava ja asiantuntija vai ootko sä kohdannut sellaista osaamattomuuden tai riittämättömyyden tunnetta?

(00:37:25 - 00:39:52) ERIK

Todellakin oon ja koen sitä vieläkin. Sitä aina tietysti miettii, että kokeeko kukaan muu sitä, mutta kyllä musta tuntuu, uskallan väittää, että melkein me kaikki. Se on ehkä vähän itsensä huijaamista, jos ei. Mutta taas kun katselee taaksepäin, niin kaikki tuntuu selkeältä, mutta on ollut tosi isoja päätöksiä tehtävänä ja pohdintoja siitä, että mitä haluaa ja mihin kokee pystyvänsä.

Sanotaan, että se Ruotsiin lähtö nyt oli ehkä suht selkeätä lähteä harjoittelijaksi, mutta sinne Nepalin lähtöön piti miettiä tosi paljon ja muistan, että otin jopa yhden päivän, mä keskityin vaan jotenkin järjestämään ajatuksia, miettimään, että mitä tahtoo. Ja siis silloinhan mulle kristallisoitui just se, että jos mä haluan jatkaa tällä alalla ja vielä tällä kansainvälisellä suuntauksella, niin jotta mulla olisi itsevarmuutta puhua niistä asioista, mistä mä puhun, niin mulla pitää olla sitä kenttätötaustaa. Oikeastaan se päätös rakentui paljolti siitä, että oli vähän epävarma tunne omasta osaamisesta ja halusi mennä sitä kehittämään.

Sitten täällä Genevessä on kohdannut ja kohtaa vieläkin tällaista pientä feikkarikompleksia. Muistan varsinkin silloin alkuajoilta, kun piti alkaa oikeasti tekemään töitä. Sitten jossain kokouksessa heitin pomolle tällaisen pienen epäilyksen, että onkohan mä nyt oikea henkilö puhumaan isolle yleisölle tästä asiasta ja hän katsoi mua vähän silleen hölmistyneesti, että mitä ihmettä, että sähän oot tehnyt näitä rajavesi- ja vesidiplomatia-asioita jo vuosia, niin kyllähän sä tiedät nämä jutut, niin se on tavallaan mukavaa, että joku sanoo sulle noin, mut sit no joo. Omat epävarmuudet voi kyllä helposti tulla esille. Mullakin oli se pari vuotta siinä välissä, kun mä en tehnyt näitä asioita ollenkaan, niin piti

ne kaivaa mielen perukoilta. Jos joku lohduttaa, niin se, että aika auttaa. Se ehkä viittaa myös siihen, mitä mä sanoin ihan alussa, että JP-opisto on ollut mukava, kun on ollut sitä aikaa perehtyä. Nyt neljännen vuoden alussa alkaa olla suhteellisen itsevarma olo siitä, mitä tekee.

(00:39:53 - 00:40:19) MEERI

Aivan. Jollain se usein niinkin, että mihin sitten tavallaan suhteuttaa sitä omaa osaamista, että sä tiedät valtavasti rajavesiyhteistyöstä verrattuna esimerkiksi minuun tai moneen muuhun, joka ei ole asiasta kuullutkaan. Sitä helposti vertaa itseään niihin, jotka on tehnyt 20 vuotta jotain työtä, mikä sitten on taas hieman väärä vertauskohde. Tämä suhteellisuus on hyvä muistaa.

(00:40:19 - 00:40:39) ERIK

Joo, kiitos kun sä sanoit, koska täällähän se tilanne on se, että mä oon se nuori. Uusi tyyppi ja kaikki ympärillä on tehnyt kymmenien vuosien uraa. Tai no ei kaikki, mutta suurin osa. Niin se ehkä, joo. Sitä vähän tutisuttaa välillä.

(00:40:39 - 00:41:02) MEERI

No miten kun sä oot nyt tavallaan vähän tällaisessa unelmapaikassa, mihin sä oot halunnutkin päästä, niin onko joku siellä kuitenkin päässyt sut yllättämään? Että onko siellä tuota... Erilaista vai onko se työ just sellaista, kun ajattelitkin, että se sitten on?

(00:41:02 - 00:42:32) ERIK

Varmaan on tullut paljonkin yllätyksiä, mutta tavallaan ehkä omaan, jos mietin, mitä kuvittelin tai mitä ajattelin varsinkin silloin opiskeluaikana, niin silloin mulla oli ehkä jotenkin ajatus, että mä haluaisin elää sellaista tosi globaalia kosmopoliittia elämää, että ympäri maailmaa pyöritään ja asutaan missä sattuu ja jotenkin se siistiyö kuuluu tosi tiukasti yhteen siihen matkustamiseen, mutta sen kyllä ymmärsin nopeasti siellä Nepalissa varsinkin, että kun oltiin niin kaukana kaikesta ja niin kaukana ihmisistä ja tärkeistä ihmisistä, ystävistä ja perheistä ja puolisoista, niin siellä jotenkin kristallisoitu se, että juuret on myös tosi tärkeitä ja ihmiset loppupeleissä on ne, mitkä ratkaisee. Niin se ehkä vaikutti myös siihen, minkä takia oli vähän haastavaa lähteä sitten suoraan jonnekin muualle. Ja nyt on sitten taas iloisessa tilanteessa siinä suhteessa, että perhe on täällä Genevessä mun kanssa. Mutta joo, vaikka nytkin tulee reissattua siis tosi paljon töiden puolesta, niin osaa arvostaa sitä. Sitä jonkin tasoista juurtuneisuutta tai että on paikka mitä kutsua kodiksi, niin ei ehkä kiinnosta sillä tavalla lähteä vaan pyörimään ympäri maailmaa.

(00:42:32 - 00:42:40) MEERI

No mites sitten jatkossa, jos sulla on vuosi jäljellä, niin joko sulla on sitten suunnittelut alkanut, että no mitäs sitten?

(00:42:40 - 00:43:33) ERIK

No me ollaan vaimoni kanssa eletty tällaista hyvää vuosikerrallaan periaatetta, Se on sopinut hyvin tähän JPO-hommaan, kun tässäkin saa vuoden sopimuksena kerrallaan. Ei olla liikaa mietitty seuraavia

askeleita. Minulle toki uran puolesta, kuten olen sanonut, on aika selkeää, että jollain tavalla kansainvälisiä töitä haluan jatkossakin tehdä. Mutta sitten tässä kohtaa on myös, mitä tämä nyt on, 2019, kuusi vuotta oltu ulkomailla. Ja... puolisonikin on joutunut tekemään tavallaan jonkinasteisia uhrauksia oman uran suhteen, että on pystynyt tukemaan mua näin paljon, niin mä sanoisin, että se hetki, että on hänen vuoronsa rakentaa uraansa ja meikäläinen tukee häntä, niin on hyvin lähellä.

(00:43:34 - 00:43:45) MEERI

Kuulostaa reilulta ja jotenkin ihanasti rakennetta yhdessä sitä tulevaisuutta. Minulla on tähän loppuun vielä tämmöinen - vai haluaisitko sä jatkaa vielä tuohon?

(00:43:47 - 00:44:24) ERIK

No ei siis just se, että en mä olisi täällä ilman hänen tukeaan. Ja se on ollut tosi tärkeää, jotenkin mekin ollaan siis sieltä Singaporen vaihdon ajoilta tunnettu, niin on ollut tärkeää alusta asti olla kartalla siitä, että mua kiinnostaa tällaiset kansainväliset uratuulahdukset. Ja edestä ensimmäisen seurusteluvuoden aikana jo sanoin, että on hyvin todennäköistä, että katoan jonnekin töihin pidemmäksikin aikaa, niin se oli aika tärkeä sanoa siinä vaiheessa, niin ei tullut sitten yllätyksenä.

(00:44:25 - 00:45:05) MEERI

Hyvä vinkki kaikille, jotka miettii ja haaveilee kansainvälisestä urasta.

Tässä onkin loistava aasinsilta itse asiassa, mitä olin sanomassa, että tämmöinen viimeinen kysymys aina koskee vähän semmoista vinkin antamista ehkä itselle ja myös nykyisille ja tuleville meidän maisteriopiskelijoille, että jos sä saisit nyt antaa neuvoja opintoaikaiselle Erkille, niin antaisitko sä just neuvot, että opiskele just näitä asioita, mitä mä opiskelin, vai tekisitkö sä jotain toisin, tai olisiko sulla joku muu viesti, mitä kannattaa miettiä, vaikka kielten opiskelut tai muut?

(00:45:07 - 00:46:59) ERIK

Joo, ei varmaan kannata tehdä just niin kuin joku toinen tekee, ellei sitten satu menemään kiinnostuksen kohteet just niin, mutta siis mun mielestä tärkeää on just pysähtyä vaikka välillä miettimään, että mikä oikeasti kiinnostaa ja koettaa suunnata sen mukaan, että mulla on ollut tämä kansainvälinen ura, mikä mua kiinnostaa ja siihen on miettinyt, että mitä tarvii.

Kielet on yksi iso, mä oon opiskellut kieliä niin kuin läpi elämäni, ensin tavallaan tahtomatta niin vahingossa, kun ollaan asettu ulkomaille ja sitten sieltä on alkanut se kiinnostus, mikä on sitten lukiossa ja yliopistossa jatkunut ja johtanut näihin vaihto-opiskeluihin myös. Mähän kävin Panamassa 2018 tekemässä vaihdon kokonaan espanjaksi ja se sitten taas auttoi yllättävän paljon tässä työssä, mitä mä olen täällä tehnyt myös, että osaa puhua espanjaa. Mutta se on yksi.

Ja just tämä oma kiinnostus, että jos mä mietin mun WAT-aikaisia opintovalintoja, niin se oli upeeta, että sai valita aika lailla, mikä itseä kiinnosti. Ja kaikki, mitä mä valitsin siellä, niin tuntuu siltä,

että on tukenut tätä uraa. ja tukee vieläkin. Eli mä en ehkä edes puhunut niistä niin paljon, mutta kaikki vaikka mallinnuskurssit ja teknisemmätkin kurssit, mitä tuli Aallossa tehtyä, niin vaikka mä en ole millään tavalla asiantuntija näissä teemoissa, niin se, että mulla on ymmärrys siitä, että miten teknisesti vesihuolto tai vaikka padot toimii, niin tässä rajavesiyhteistyössä on ihan huipputärkeä. Suuri kiitos. Vau.

(00:46:59 - 00:47:16) MEERI

Mahtavaa viestiä. Ei yhtään ole maksettua mainosta. Ja vedän vielä kotiin päin tässä, vedän yhteen, että siis sellainen oikeasti reflektointi auttaa tosi paljon. Ettäkannattaa miettiä sun mielestä siis, että mihin mä haluan mennä ja mitä se vaatii.

(00:47:18 - 00:47:47) ERIK

Kyllä, mulla on ollut jo vuosia sellainen fiilis, että pitäisi reflektoida vaan enemmän ja enemmän, mutta realiteetti on se, että kun elämässä tapahtuu kaikennäköistä, niin ei ole ehkä mahdollisuuksia pysähtyä samalla tavalla, mutta aina kun pystyy, niin suosittelen sitä tekemään. Ehkä opiskeluaikana varsinkin, kun ei välttämättä, vaikka ei tunnukaan siltä, niin ei välttämättä ehkä ole niin kiireistä, niin ehkä on mahdollisuus pysähtyä välillä miettimään isoa kuvaa ja mitä haluaa tehdä.

(00:47:49 - 00:48:11) MEERI

Mahtavaa. Lopetetaan tähän. Tuo oli niin kivasti sanottu. Kiitos todella paljon Erik vierailusta ja kaikkea hyvää sinne jatsoon.

ERIK

Valtavasti kiitoksia sinulle.

MEERI

Kiitos myös kuuntelijoille. Minä olen Meeri Karvinen ja tämä oli WAT Uraporinat podcast.